

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Taubera, soudkyně Pavly Klusáčkové a soudce Vadima Hlavatého ve věci

žalobkyně: **V. K.**, státní příslušnice Ukrajiny
bytem v xxx

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu,

takto:

- I. Žaloba se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala ochrany před nezákonným zásahem žalovaného a žádala, aby soud označil zásah žalovaného ze dne 18. 7. 2023 spočívající ve vrácení žádosti o dočasnou ochranu žalobkyni jako nepřijatelné za nezákonný a žalovanému přikázal, aby obnovil stav před vrácením žádosti o dočasnou ochranu.
2. V podané žalobě žalobkyně uvedla, že po vypuknutí války na Ukrajině přicestovala dne 15. 3. 2022 do ČR, která jí dne 17. 3. 2022 udělila dočasnou ochranu. Jelikož se přítel žalobkyně zdržoval na území Kypru, žalobkyně za ním odjela dne 19. 10. 2022 a dne 23. 10. 2023 požádala o dočasnou ochranu na Kypru. Tato byla žalobkyni udělena, a to s omezenou dobou platnosti do 4. 3. 2023. Vztah s přítelem se však rozpadl, žalobkyně zůstala bez rodiny, přátel a známých sama na Kypru, a proto se dne 3. 11. 2022 vrátila do ČR, kde žije její sestra. Žalobkyně byla žalovaným instruována k podání žádosti o dlouhodobé vízum za účelem strpění pobytu, toto jí však uděleno nebylo. Žalobkyně proto požádala opakovaně o dočasnou ochranu, ke které přiložila potvrzení o ukončení dočasné ochrany na Kypru. Žalobkyně očekávala pozitivní rozhodnutí. Žalovaný však vrátil žalobkyni žádost o dočasnou ochranu jako nepřijatelnou, neboť požádala o udělení dočasné ochrany či mezinárodní ochrany nebo ji získala v jiném členském státě EU.
3. Žalobkyně měla předně podanou žalobu za přípustnou. Tvrdila, že § 5 odst. 1 a 2 zákona č. 65/2022 Sb., o některých opatřeních v souvislosti s ozbrojeným konfliktem na území Ukrajiny vyvolaným invazí vojsk Ruské federace (dále jen „zákon č. 65/2022 Sb.“), je neaplikovatelné, neboť je v rozporu s právem EU, konkrétně se směrnicí Rady ze dne 20. července 2011, č. 2001/55/ES, o minimálních normách pro poskytování dočasné ochrany v případě hromadného přílivu vysídlených osob a o opatřeních k zajištění rovnováhy mezi členskými státy při vynakládání úsilí v souvislosti s přijetím těchto osob a s následky z toho plynoucími (dále jen „směrnice Shodu s prvopisem potvrzuje S.T.

2001/55/ES“). Tvrdila, že uvedená směrnice neupravuje institut nepřijatelnosti žádosti a upravuje pouze důvody zamítnutí žádosti. K tomu žalobkyně odkázala na bod 15 preambule, čl. 28 a čl. 29 směrnice 2001/55/ES, rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka Liberec ze dne 25. 7. 2022, č. j. 59 A 45/2022-30, a rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 18. 1. 2023, č. j. 55 A 6/2023-17, usnesení zdejšího soudu ze dne 27. 4. 2023, č. j. 11 A 80/2023-79, a vyjádření veřejného ochránce práv ze dne 22. 2. 2023, č. j. KVOP-5417/2023.

4. Dále žalobkyně v podané žalobě namítala nezákonnost zásahu.
5. Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě uvedl, že žalobu na ochranu proti nezákonnému zásahu považuje za přípustnou.
6. K argumentaci žalobkyně žalovaný uvedl, že čl. 29 směrnice č. 2001/55/ES dopadá pouze na situace osob vyloučených z poskytnutí dočasné ochrany podle čl. 28 téže směrnice a dále osob podle čl. 15, tedy v situacích osob usilujících o sloučení rodiny. Formulací: „*Osoby vyloučené členským státem z poskytnutí dočasné ochrany nebo zajištění sloučení rodiny jsou oprávněny podat v daném členském státě opravný prostředek*“ čl. 29 jednoznačně vymezuje případy, ve kterých má žadatel o udělení dočasné ochrany právo podat opravný prostředek. Ve zbytku je na národním právu, jak danou situaci upraví. Výčet důvodů uvedených v článku 28 odst. 1 směrnice č. 2001/55/ES je taxativní a nezahrnuje situace, kdy na cizince nedopadá prováděcí rozhodnutí Rady podle čl. 5 této směrnice nebo situace, kdy již cizinec dočasnou ochranu v jednom z členských států získal a nebo o ni požádal. Tyto otázky zůstávají směrnici č. 2001/55/ES neupraveny, je tedy ponecháno na národním právu členských států, jakým způsobem je vyřeší.
7. Právo obrátit se na soud a brojit proti rozhodnutí o odepření dočasné ochrany mají pouze osoby, kterým členský stát odepřel povolení k pobytu za účelem dočasné ochrany z přesně specifikovaných důvodů. Konstatováním nepřijatelnosti žádosti o dočasnou ochranu žalovaný žádost věcně neposuzuje. Již z tohoto důvodu proti takovému rozhodnutí nelze podat žalobu (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 10. 2022, č. j. 2 Azs 178/2022-46).
8. K poukazu žalobkyně na rozhodnutí krajských soudu žalovaný uvedl, že jeho postup při vyřízení žádosti o udělení dočasné ochrany jako nepřijatelné je „*přezkoumatelný*“ cestou žaloby na ochranu před nezákonným zásahem. Je tak zbytečné řešit, zda je vyloučení přezkumu podle § 5 odst. 2 zákona č. 65/2022 Sb. v rozporu s právem EU a nebo ne, protože tento akt žalovaného je přezkoumatelný soudem, byť ne jako rozhodnutí podle § 65 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“).
9. Žalovaný shrnul, že situace žalobkyně je odlišná od situací uvedených v čl. 28 odst. 1 směrnice č. 2001/55/ES, tato již o udělení dočasné ochrany požádala na Kypru, kde také dočasnou ochranu získala. Český zákonodárce proto stanovil, že za těchto okolností je žádost o dočasnou ochranu podaná držitelem dočasné ochrany v jiném členském státě nepřijatelná. Tato situace není směrnici č. 2001/55/ES upravena, a proto je v tomto případě na národní úpravě, jak na ni bude reagovat. Jde současně o způsob, kterým bude naplněn cíl směrnice č. 2001/55/ES, tedy dočasnou ochranu bude žalobkyně požívat pouze v jednom členském státě. Ustanovení § 5 odst. 1 písm. c) a d) zákona č. 65/2022 Sb. tedy neodporuje žádnému ustanovení směrnice č. 2001/55/ES, natož pak prováděcímu rozhodnutí Rady (EU) č. 2022/382.
10. Dle žalovaného se žalobkyně ve své argumentaci mylí, směrnice č. 2001/55/ES nepředpokládá, že by osoba, které byl přiznán status osoby požívající dočasné ochrany v jednom členském státě, mohla tentýž status získat i v jiném členském státě. Jestliže je totiž cizinec držitelem dočasné ochrany v jiném členském státě, nemůže logicky na něj být pohlíženo jako na osobu vysídlenou, ale musí být na něj pohlíženo jako na osobu usazenou v jiném členském státě, ze kterého také přichází. Toto je nejspíše též leitmotivem existence čl. 11 směrnice č. 2001/55/ES, který upravuje povinnost členského státu, který držitel dočasné ochrany toto postavení přiznal, jej převzít zpět na

Shodu s prvopisem potvrzuje S.T.

své území, pokud se na území jiného členského státu nachází neoprávněně. Ostatně toto též potvrdil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 12. 10. 2022, č. j. 2 Azs 178/2022-46.

11. Směrnice č. 2001/55/ES nikterak neřeší, jak by měly členské státy naložit s žádostí o poskytnutí dočasné ochrany, pokud takové osobě již dočasná ochrana byla udělena v jiném členském státě. Tuto otázku tedy směrnice ponechává na vnitrostátním právu členských států. Není tedy nikterak v rozporu se směrnicí č. 2001/55/ES, pokud český zákonodárce žádost o udělení dočasné ochrany osoby, která již dříve požádala o udělení dočasné ochrany v jiném členském státě anebo dokonce dočasnou ochranu tam získala, stanovil, že taková žádost je nepřijatelná, tedy, že se jí správní orgány nebudou zabývat. Uzavřel, že právní úprava nepřijatelnosti žádosti o dočasnou ochranu z důvodů uvedených v § 5 odst. 1 písm. c), d) zákona č. 65/2022 Sb. není v rozporu se směrnicí č. 2001/55/ES, ale je odrazem zásady uvedené v článku 25 odst. 1 směrnice č. 2001/55/ES.
12. Při posouzení žaloby soud vyšel z následující právní úpravy:
  - Podle § 5 odst. 2 zákona č. 65/2022 Sb. Ministerstvo vnitra nebo Policie České republiky nepřijatelnou žádost cizinci vrátí a sdělí mu důvod nepřijatelnosti; soudní přezkum je vyloučen.
  - Podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh je podle tohoto zákona nepřijatelný.
  - Podle § 6 s. ř. s. z rozhodování soudů ve správním soudnictví jsou vyloučeny věci, o nichž to stanoví tento nebo zvláštní zákon.
13. Soud o podané žalobě uvážil následovně:
14. Soud v projednávaném případě považoval za rozhodný důvod, pro který byla žádost žalobkyně o dočasnou ochranu označena za nepřijatelnou. Bylo tomu tak proto, že žalobkyně disponuje udělenou dočasnou ochranou na Kypru. Tato skutečnost má podklad ve spisovém materiálu předloženém žalovaným. Konkrétně tato skutečnost vyplývá z platformy (Tempora Protection Databaze – TPD), ve které je žalobkyně neustále vedena jako držitelka dočasné ochrany na Kypru. Rovněž pak tato skutečnost vyplývá ze sdělení kyperských orgánů (viz e-mail ze dne 19. 7. 2023), podle kterého byla dočasná ochrana automaticky prodloužena osobám, které ji na Kypru získaly. Výše uvedená zjištění nemohou být popřena žalobkyní předloženou e-mailovou komunikací. Z uvedené toliko neformální komunikace není nikterak zřejmé, komu žalobkyně e-mail adresovala a kdo na její e-mail reagoval. Zejména však má soud za to, že kdyby se žalobkyně skutečně vzdala dočasné ochrany na Kypru, tato informace by vyplývala z oficiální platformy, což neplatí. Soud tak uzavírá, že žalobkyně je držitelkou dočasné ochrany na Kypru.
15. Za uvedené skutkové situace pak soud neměl žádný důvod odchytil se od rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 10. 2022, č. j. 2 Azs 178/2022-46, který byl vydán za skutkově zcela obdobné situace. V uvedeném rozsudku Nejvyšší správní soud konstatoval, že z čl. 29 směrnice 2001/55/ES „*neplyne povinnost členského státu podrobit soudnímu přezkumu jakékoli negativní rozhodnutí o žádosti o poskytnutí dočasné ochrany. Opravný prostředek mohou podle citovaného ustanovení podat pouze cizinci, kteří byli vyloučeni z poskytnutí dočasné ochrany. Důvody tohoto vyloučení vymezuje čl. 28 směrnice 2001/55/ES. Do této skupiny jsou zařazeny osoby po úvaze správního orgánu o tom, zda existují závažné důvody se domnívat, že osoba spáchala zločin proti míru, válečný zločin nebo zločin proti lidskosti anebo za dalších podmínek i nepolitický zločin. V posuzované věci je však zjevné, že stěžovatelé mezi okruh takových osob zcela jistě nepatří (jinak by jim neposkytlo doplňkovou ochranu ani Španělsko). V případě žádosti o dočasnou ochranu však správní orgán pouze ověří, zda již žadatel disponuje dočasnou ochranou v jiném členském státě. Důvod nepřijatelnosti žádosti o dočasnou ochranu podle § 5 odst. 1 písm. d) zákona č. 65/2022 Sb. tak nevytváří žádný prostor pro úvahu správního orgánu.*“. Dále Nejvyšší správní soud uvedl, že „*Ze směrnice 2001/55/ES plyne, že dočasnou ochranu lze získat pouze v jednom členském státě (srov. čl. 11 směrnice 2001/55/ES o převzetí osoby požívající dočasnou ochranu). Městský soud správně uvedl, že ochrana základních práv stěžovatelů je zajištěna v celoevropském kontextu, přičemž není jejich právem žádat o ochranu výhradně v České republice. Stěžovatelům byla dočasná* Shodu s prvopisem potvrzuje S.T.

ochrana poskytnuta na základě žádostí podaných ve Španělsku. Tyto žádosti předcházely žádostem stěžovatelů o dočasnou ochranu v České republice. Bylo přitom plně na jejich rozhodnutí, v jaké zemi o dočasnou ochranu požádají. Po udělení dočasné ochrany však stěžovatelé nemohou libovolně měnit členský stát, v němž jim byla dočasná ochrana udělena, ani nemohou žádat o dočasnou ochranu v dalších členských státech (srov. bod 22 odůvodnění napadeného usnesení).“ (poznámka: zvýraznění provedl zdejší soud). Nejvyšší správní soud měl rovněž za to, že „oprávnění podat v členském státě opravný prostředek podle čl. 29 směrnice 2001/55/ES se na případ stěžovatelů nevztahuje. Stěžovatelé totiž z dočasné ochrany vyloučení nejsou; naopak jí disponují, avšak v jiném členském státě Evropské unie (jde však o stát, v němž o dočasnou ochranu sami požádali). V uvedeném rozsudku Nejvyšší správní soud neshledal ani rozpor § 5 odst. 2 zákona č. 65/2022 Sb. s čl. 36 odst. 2 Listiny. Citovaný článek Listiny přímo připouští, aby zákon stanovil výjimky ze soudního přezkumu správních rozhodnutí. Takovou výjimku přinesl § 5 odst. 2 zákona č. 65/2022 Sb. Rovněž pak Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že vyluka rozhodnutí o nepřijatelnosti žádosti o udělení dočasné ochrany ze soudního přezkumu neodporuje právu Evropské unie ani Listině. Konečně Nejvyšší správní soud uzavřel, že závěr o nepřijatelnosti žádosti z důvodu, že dočasná ochrana již byla žadatelům udělena v jiném členském státě, není způsobilý zasáhnout do základních práv žadatelů.

16. S ohledem na závěry, ke kterým dospěl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 12. 10. 2022, č. j. 2 Azs 178/2022-46, má soud za to, že je podaná žaloba podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 6 s. ř. s. a § 50 odst. 2 zákona č. 65/2022 Sb. nepřijatelná. Uvedený rozsudek Nejvyššího správního soudu, respektive závěry v něm uvedené, nemohou být zpochybněny rozsudky nižších, tj. krajských soudů.
17. Pro úplnost soud doplňuje, že si je vědom skutečnosti, že se Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 12. 10. 2022, č. j. 2 Azs 178/2022-46, zabýval žalobou proti rozhodnutí správního orgánu, nikoliv žalobou na ochranu před nezákonným zásahem. Tato odlišnost však není pro projednávaný případ rozhodná, neboť odlišný žalobní typ nemá vliv na závěry, ke kterým Nejvyšší správní soud v uvedeném rozsudku dospěl.
18. Jelikož soud žalobu odmítl, nezabýval se návrhem žalobkyně na vydání předběžného opatření, neboť by to bylo nadbytečné.
19. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 3 věta první s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Shodu s prvopisem potvrzuje S.T.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 31. srpna 2023

Milan Tauber
předseda senátu

z důvodu nepřítomnosti předsedy senátu
podepsal písemné vyhotovení rozhodnutí v souladu
s § 54 odst. 2 věta druhá s. ř. s. člen senátu Vadim Hlavatý v. r.

Shodu s prvopisem potvrzuje S.T.